Beograd, septembar 2004

ALEKSANDAR NOVAKOVIĆ

DRUGA OBALA

(jednočinka)

LICA:

VLADIMIR, 30 GODINA

ETA (JELISAVETA), 30 GODINA

BIĆE, GODINE NEPOZNATE

Prva scena

(Obala mora. Pesak, poneki kamen.Huk talasa, of. Dolaze Vladimir i Eta. Oboje su u laganoj letnjoj garderobi, oboje nose tamne naočare, oboje nose lap-topove i oboje drže ručke torbe sa hranom između njih.Prsti su im isprepleteni, ujedno omotani oko ručki. Stanu nasred pozornice. Okrenu se jedno prema drugome. Eta jače stegne prste Vladimiru kao da će mu ih polomiti. Na njegovom licu blagi grč.Spuštaju stvari. Nagne se prema njoj. Snažno se poljube. Pripiju se telom jedno uz drugo. Zastanu. Istovremeno se nasmeju i skinu tamne naočare. Nastave da se ljube.Spojene su im ruke i dalje. Kao da plešu. Onda je on poljubi u ruku i oni mehanički stave tamne naočare. Ne skidaju pogled jedno s drugog i sedaju, svako u svoj ugao. Otvaraju lap-topove i počinju da rade. Kuckanje njihovih tastatura se savršeno ritmički uklapa u nešto što liči na muziku. Kao ritam-sekcija. U jednom trenutku se Vladin ritam proredi i on zastane. Eta radi pa stane. Pogleda ga. Vlada mrzovoljno zatvara lap-top a zatim se izvaljuje na zemlju, stavivši ga kao jastuk pod glavu. Zuri u nebo i othukuje svaki put kad Eta, koja je krenula ponovo sa poslom, udari dirku. Vladimir zausti da kaže nešto ali ga Eta zaust6avi odmahivanjem ruke. Eta zausti da kaže nešto, Vladimir odmahne rukom. Vladimir je podigao svoju šaku u vazduh i razgleda prste. Eta sklopi lap-top. Stavi ga kao jastuk pod svoju glavu i leže pored Vlade. Privija svoje prste uz prste njegove podignute ruke. Ljube se, priviju jedno uz drugo. Skidaju tamne naočare. Prelaze šakama preko tela, nežno se miluju. Eta ga blago ujede za rame.- On se trgne ali se zatim nasmeje, privuče je sebi, i počne još strasnije da je ljubi. On spušta ruku pod njenu majicu, miluje joj dojku. Dolazi Biće, nalik mršavoj devojci u dečačkoj odeći. Dotrčava teško,govori sa dugim pauzama u govoru)

BIĆE:Ljudi, hej,ljudi!.

(Oni se trgnu i ustanu kao da će pobeći. Refleksno uhvate jedno drugo za ruku)

BIĆE: A već me uhvatio strah da ovde nema nikoga Kako ste lepi, tako prokleto savršeni! Da vam nešto kažem, nešto vrlo važno, ja…Ma, nema veze, zaboravih!

(Oboje pognu pogled)

BIĆE: Ne bojte se, neću vam ništa!Pogledajte!

(Biće podiže ruke u vazduh.Širi prste. Eta i Vlada se zgledaju)

BIĆE: Na moru sam. Danima. Ne znam koliko. U čamcu. Brod je verovatno potonuo. Kopno!

(Skoči par puta,kao da proverava stabilnost tla):

BIĆE: Ne mogu da verujem da sam na kopnu.

(Biće klekne i počne da ljubi zemlju. Zastane)

BIĆE: Jel čujete?

(Biće se okreće oko sebe, zagleda)

BIĆE: Nema ptica.

(Pauza)

BIĆE: Ja… A, izvinite, nikako da se predstavim. Ja sam…

(Pruži im ruku. Ruka ostane u vazduhu. Pauza)

BIĆE: Ne znam ko sam. Ne znam ni šta sam. Strašno!

(Biće se okreće oko sebe)

BIĆE: Ne, ne treba da se uznemiravam. Ma, kakvi! Ja sam ja i to mi je sasvim dovoljno. I još da otkrijem šta me muči…

(Eta da Vladimiru znak glavom da uradi nšeto. Vladimir se primakne stisnutih pesnica Biću s leđa. Biće se naglo okrene i Vladimir se prepadne)

BIĆE: Amnezija! To imam! Baš čudno, sve mogu da zaboravim ali ne i tu reč: amnezija.

(Spazi lap-top)

BIĆE: Aaaaa, lap-top! Jel možete da pošaljete mejl nekome, da javite gde sam?

(Vladimir odmahne glavom)

BIĆE: Ponestalo vam sati na Internetu? Pokvario se satelit? A?

(Biće petlja s jednim pa sa drugim kompom)

BIĆE: Ovde je neka priča, ili tako nešto! Vidi i ovde! Pisci, a? Lepo! Ja volim knjigu! U stvari, nisam siguran da li mi se sviđaju ali, znam da mi nije muka kad ih spomenem. A modem? Vidi, ovo čudo nema modem! Ni ovo!Nikakve veze a o konekcijama i da ne govorimo!

(Vladimir mu otme lap-top iz ruku. Odnosi tehniku)

BIĆE: Čekajte, nisam mislio da vas uvredim.

(Eta i Vladimir istovremeno stavljaju tamne naočare i prave se da ne prepoznaju Biće)
BIĆE: A, sad shvatam: izolovani od sveta na rajskom ostrvu i tako to. Lepo. Prolaze li ovde neki brodovi?
(Pauza)
BIĆE: Jel pristaju ovde neki brodovi?Ne? Pa gde smo to?Progovorite!
(Biće se skljoka na zemlju. Vladimir i Eta oklevaju , stoje. Pritrče mu. Vladimir mu lupa blage šamare. Biće mumla. Vladimir vadi iz torbe sok, sipa mu u usta. Eta tablete iz bočice trpa Biću u usta. Vladimir to zaliva tečnošću. Biće se trgne i uhvati Vladimira za ruku. Eta odgurne ruku Bića sa gađenjem. Biće se trgne, zgrabi korpu i privuče je sebi)
BIĆE: Sunčanica, proći će me!Mogu li?
(Vladimir i Eta se zgledaju)
BIĆE: To znači da. Mmmmm, kakva gozba!Mljac!
(Biće tamani sve iz torbe, guta u velikim zalogajima.)
BIĆE:Mmmm,što je perfektnooo!Pa vi ovde imate i vino!
(Biće zgrabi flašu i potegne do dna. Vladimir i Eta ga posmatraju zatečeni, šetajući oko njega kao u čudu. Vladimir mu otme flašu iz ruku. Biće, zbunjeno, počne serijski da podriguje. Biće naglo prekine. Podrigne)
BIĆE: Pardoniram!
(Vladimir i Eta krenu da, zgađeni, skupljaju stvari.Odjednom, Biće ščepa svoja usta, skoči i otrči od njih, u levi ugao scene, okrene im leđa i počne da bljuje. Obriše rukom usta)
BIĆE: Samo preterivanjem se stiže do potpunog savršenstva. Neko je to pametno napisao samo ne znam ko. Niče? Kaligula? Gručo Marks? Znate kako je, amnezija! Izvinite, ja ću sad malo…
(Biće opet bljuje)
BIĆE:Uf,to je valjda sve!Da li bi mogli…Šta je, jel vam se gadim ljudi? Gledate me kao da mi smrdi iz usta!
(Oboje klimnu. Biće dune u šaku)
BIĆE: Uf! Imate pravo!
(Biće zevne)
BIĆE: Savladao me nešto umor pa ako mogu….

(Biće se skljoka. Prilazi mu Vladimir. Biće se trgne i Vladimir se odmakne. Biće počne da hrče. Vladimir ga gadljivo gurne nogom ali se Biće ne pomeri. Biće zgrabi Vladimira za nogu i zagrli je. Vladimir pokušava da oslobodi nogu iz ruku usnulog Bića ali patika ostane u šakama Bića.Vladimir se podboči, osloni stopalo o Biće, pokuša da iščupa patiku, vuče ga za sobom po sceni. Vlada stane, zadihan. Stane i Biće. Vlada glavom pozove Etu da mu pomogne. Ona se isceri. Pauza. Eta prilazi Biću, čučne pored njega i počne da ga golica.po ramenima, rebrima. Eta spušta prste do stopala Bića, zagolica ga, on o se nasmeje, pusti patiku ali, baš kad se Vladimir sagne po patiku Biće je ponovo ščepa. Eta se jedva suzdržava da prsne od smeha. Vlada je pozove glavom da dođe kod njega i ona prilazi vladi, hvata ga oko struka. Vlada se podboči nogom o Biće. Vuku. Bezuspešno.Vlada besno seda na pod. Gleda u svoja stopala. Skida i drugu patiku i baca je iza sebe. Eta se sitno nasmeje pa prestane. Gleda Vladimira, jedva se suzdržavajući da ne prsne od smeha)

VLADIMIR: Šta je smešno?

(Eta se smeje frenetično)

ETA: Vlado, progovorio si!

VLADIMIR: Progovorio pa šta? Nisam nem, Eta!

(Eta pokaže na Biće)

ETA: Porogovorio zbog ovoga!

(Vladimir se nasmeje)

VLADIMIR: Pa i jeste smešno!

ETA: A tvoja patika!? To je nehumano!

(Eta se cereka)

VLADIMIR: Progovorili smo.

(Pauza)

ETA: Pobegli smo ovde od svih a sad ovo!

VLADIMIR: Šta misliš, odakle je?

ETA: A odakle može biti kad gov ori (isfolirano)" beoo-gradskim" akcentom?

VLADIMIR: Nikad ne možeš pobeći dovoljno daleko od Srbije.

ETA: Izgleda tako.

VLADIMIR: Srbije nema nigde i zato je ima svuda sem tamo gde bi trebalo da je bude.

ETA: A gde bi to trebalo da je bude?

VLADIMIR: E, to je već metafizičko pitanje.

(Vladimir uzima kompjuter i kucka)

ETA: Pišeš? Sad?

VLADIMIR: Spava.

(Eta umiljato miluje njegovu ruku)

ETA: O čemu pišeš?

VLADIMIR: Eta, zaboravila si naš dogovor.Seti se, pre tri godine, kad smo došli ovde….

ETA: A šta ako pišemo istu priču?

VLADIMIR: Onda će se naši hipotetički izdavači naći u problemu.

ETA: Misliš, tvoji hipotetički izdavači?

VLADIMIR: Nemoj da se predaješ tako lako.

ETA: Dobro, neću. Svejedno, volela bih to da vidim, tu paniku u izdavačkoj kući.

VLADIMIR:I ja.

ETA. Ali ne ako moram da odem odavde.

VLADIMIR: Tu si u pravu.

ETA: Šta misliš, šta je?

VLADIMIR: Ovo? Žensko.

ETA: Jesi li siguran?

VLADIMIR: Da.

ETA:Muško.

VLADIMIR: On je muško koliko i ona moja kritičarka.

ETA: E, ti bar imaš svoje kritičare.

VLADIMIR: Liči mi na onu,sećaš se, onu koja je rekla da sam poslednji roman napisao "manirom koji je odnedavno upokojen". Kladim se da je parama od članka kupila veliku krstaču sa mojim imenom!

ETA: Ne verujem. Kritičari nemaju dovoljno ni za sopstvenu sahranu.

VLADIMIR: Lako je tebi. Ti si potpuno anonimna.

ETA: O meni ćute a tebe pljuju. Baš smo par!

(Nasmeju se. Poljube se. Prestanu. Dugo se gledaju u oči)

ETA: On je muško.

VLADIMIR: Daj, molim te, jesi li čula taj glas?Jesi li videla taj hod? I nema nijednu malju na licu.

ETA: Možda je ćosav.

VLADIMIR:Ili ćosava!

ETA: Ćosav!

VLADIMIR: Ćosava!Ma!

(Vladimir odmahne besno rukom. Pauza)

ETA: Svađamo se.

VLADIMIR: Po prvi put.

ETA: Svađali smo se i pre.

VLADIMIR: Oko čega?Kada?

ETA: Ne znam. Zaboravila sam. Nešto u vezi sa tvojom prvom knjigom.

VLADIMIR: Ili tvojom prvom knjigom. Ne znam ni sam.

(Pauza)

ETA: Sa ovim je došlo nešto. Sa ovom muženskom ili ženskarcem.

VLADIMIR: Šta?

ETA:Nešto loše po nas. Progutao je celu korpu.

VLADIMIR:Progutala.

ETA: Progutalo. Svejedno. Povratilo,zasmrdelo, posvađalo. Nije tu ni pet minuta a već se pretvorilo u dvonožnu ekološku katastrofu.

VLADIMIR: To nije tu slučajno.

ETA: Misliš?

VLADIMIR: Ponekad neugledni i nedostojni dobiju zadatak koji ih prevazilazi.

ETA: Kao…ovo?Iz kog si filma to pokupio?

VLADIMIR: Da, kao ovo i ne, nisam pokupio citat iz filma.

ETA: Jesi, setiću se. I, šta misliš, on je neki glasnik?

VLADIMIR: Šta ima da nam saopšti? Ko ima da nam saopšti?

ETA: Da. Nikog nema. Postojimo samo ti i ja.

(Pauza. Vladimir zatvori poklopac kompjutera)

ETA: Ne ide ti?

VLADIMIR: Ne mogu da pišem u ovakvoj situaciji

ETA: Eto, vidiš, posvađalo nas je a sad si ti si izgubio inspiraciju..

VLADIMIR: A tvoja inspiracija?

ETA: ona je dobro, hvala. Tvoja nit je nestala, sećaš se?

VLADIMIR: Izgubio sam pre nego što je ovo došlo.

ETA: Predosetio si. Pre si radio satima bez prestanka.

VLADIMIR: Ja predosetio?

ETA: Imaš skoro pa žensku intuiciju. Možda se u tebi skriva mala zaplašena devojčica?

VLADIMIR: Devojčica bi rizikovala odlazak u ovu deivljinu?

ETA: Jedino što si ti rizikovala, draga moja, bilo je da odmah podigneš sve pare iz banke.

(Eta se cereka)

VLADIMIR:U,hvala ti! Ja sam žensko a ono tamo ne.

ETA: Previše si ružan da bi bio žensko.

VLADIMIR: Još lepše!

ETA: Ne brini, to je dobro. Meni su lepi muškarci dosadni, onako simetrični. Lepota je obična, ružnoća fascinira. Volim deformitete, kao tvoj ožiljak.

VLADIMIR: Ožiljak se stiče a ja sam se sa ovim belegom rodio.

(Eta podiže Vladimirovu majicu otkrivajući veliku crvenu brazgotinu na njegovom stomaku.Poljubi ožiljak)

VLADIMIR: Probudiće se.

ETA: Pa šta? Ionako nisam htela da vodimo ljubav.

VLADIMIR: Nisi?

ETA: S tobom? Ne pada mi na pamet. Ionako se ne sećam kad smo to poslednji put radili.

(Eta se smeje)

VLADIMIR: Juče.

ETA: Važi se ono što je sad.

VLADIMIR: I kako sad da se ne ljutim!

(Eta položi ruku na njegovu glavu,miluje mu kosu)

ETA: Volim kad si melanholičan. Pristaje ti.

VLADIMIR:Hvala. Valjda.

ETA: Dopada mi se kako si sa drugima snažan, hladan a sa mnom postaješ plišani meda.

VLADIMIR: Jel to onaj isti pišani,ovaj, plišani meda kojem si otfikarila glavu u prvom osnovne i nabila je na ogradu škole?

ETA: I toga se sećaš?

VLADIMIR: Ja te se oduvek sećam.

ETA: I voliš me toliko?

VLADIMIR: I duže.

ETA. A da li ćeš me sad voleti?

(Eta se nasmeje i povuče Vladine prste nadole)

VLADIMIR: Hej, to boli! Sadistkinjo!

ETA: Mislila sam da ti se ovo dopada.

V: Dopadalo se.

E: A sad ne? Onako, odjednom?

VLADIMIR: Pa?

ETA: Ono te promenilo.

VLADIMIR: Ono?

ETA: A ko je još drugi na ovom ostrvu?

VLADIMIR: Ono!Opet ono! Hajde da mu skinemo gaće, odredimo pol pa ako je muško obesimo za jaja na jedino drvo na ostrvu!

ETA: A ako je žensko?

VLADIMIR: Nakačićemo joj veštačka mudanca pa ćemo je opet obesiti.

(Pauza)

ETA: Šta čekaš?

VLADIMIR: Ako stvarno želiš, ubio bih!

ETA: Pa hajde!Uradi to!

VLADIMIR: Hoćeš to?! Stvarno hoćeš?!

ETA: Tiše, probudićeš ga!

VLADIMIR: Pa šta?!

(Vladimir ustane)

ETA: Vladimire, stani!

(Vladimir krene prema Biću pa stane. Klati se na vrhovima prstiju a onda se sagne po kamen, odvaga ga u šaci a onda klekne pored Bića. Vladimir prebacuje kamen iz ruke u ruku. Nakašlje se. Pauza. Biće se ne pomera. Vladimir se nakašlje glasnije. Pauza.Vladimir se klati napred- nazad i prebacuje kamen iz ruke u ruku. Eta tiho podvrisne. Vladimir se trgne, ustane i spusti kamen pored glave Bića a onda mu priđe, uzme kamen i odnese ga do svog računara. Vladimir sedne na zemlju i počne da zamišljeno sisa ram naočara)

ETA: Ti bi to stvarno uradio!

VLADIMIR: Ti ne bi?

(Pauza)

VLADIMIR: Ne, u stvari ne bih. Mislio sam da mogu. Ne znam zašto. Odavno sam zaboravio na ljudske zakone. Eta, reci mi šta da radimo?!

ETA: Ja, ja ne znam šta da radimo. Stranac je. Neko sasvim treći.

VLADIMIR: Pa šta ako je stranac?

ETA: Jel znaš ko je, šta radi?

VLADIMIR: Kako da znam kad ima amneziju.

ETA: A zašto ima amneziju? Zato što tako kaže.

VLADIMIR: Ne preteruj. Tanko je i nikakvo. Ne može nas povrediti.

ETA: Zaklaće nas na spavanju.

VLADIMIR: Neće!

ETA: Hoće. Sigurno je sa Voždovca!

VLADIMIR: Mog Voždovca? A što nije s tvog Dorćola?

ETA: Voždovca!

VLADIMIR: Dorćola!

ETA: Sremčice!

VLADIMIR: E, tu se već slažem!

ETA: Slušaj, na ovim ostrvima nema ljudi a ako i ima, pošteni su retki!

VLADIMIR: Došlo je s broda.

ETA: Tako ono kaže!

VLADIMIR: Znam ali, ja ne bih da rizikujem.

ETA: Slušaj, Ono je uljez a mi smo se nešto dogovorili.

VLADIMIR: Nema uljeza, nema trećeg, sećam se.

(Pauza)

ETA: Jesi li svestan da se svađamo zbog toga?

VLADIMIR: A šta ako grešiš, ako ubijemo nevinu osobu?

ETA: Ja nisam spomenula ubistvo kao neki!

VLADIMIR: Da, ti bi verovatno našla čamac strpala ga u njega i poslala na more što je ravno ubistvu.

(Pauza)

ETA: I ti razmišljaš o tome!

VLADIMIR: Prestao sam s tim,rekao sam ti!

ETA: Kao kad si petnaest puta ostavljao pušenje? I dalje misliš o tome, jel'tako?

VLADIMIR: Da ali samo u mojoj priči, ovoj na kojoj radim.

ETA: Da?

VLADIMIR: Ljude najviše vezuju zajedničke tajne. Kad znamo sve tajne, tvoje i moje, nedostaje još jedna tajna, ona zajednička, koja se ne sme nikome reći. I zato moji junaci…

ETA: …ubiju? Ne mogu da verujem da o tome pričamo.

VLADIMIR: A možeš li ti da zamisliš ovo biće ovde, svakog dana?

ETA: Pa, ne.

VLADIMIR: A zašto?

ETA: Zato što bi se ti i ja poubijali zbog ovoga. Zadovoljan?

VLADIMIR: Bar bi neko bio srećan. Ovo.

(Pauza)

VLADIMIR: Ne, nećemo tako. Rekli smo da nam ne treba niko treći ili četvrti ali da ubijamo, to ne!

ETA: Ti si to pokušao, ne ja

VLADIMIR: I kajem se. Sačekaćemo prvi brod i ukrcati ga.

ETA: Za šest meseci. Ili više.

VLADIMIR: Ili više.Uf! Kako smo uopšte došli ovde?

ETA: Zahvaljujući tvojim parama i mojim idejama.

VLADIMIR: To je tačno.

ETA: I nije mi žao tih para. Ti si ionako “genetski “ bogat a ne svojom zaslugom.

VLADIMIR: Neosporno.

ETA: Ti si takav dobrica! Hajde da se ponovo svađamo!

(Pauza. Biće otvara oči)

BIĆE: Pa vi ne spavate? Otkud to?

VLADIMIR:Otud što…

BIĆE: Momenat

(Biće otrčava i povraća)

BIĆE: Recite. Pardon…

(Biće shvati da drži patiku i predaje je Vladimiru)

BIĆE: Ovo je vaše.A gde vam je druga?

(Vlada, ponižen, uzima patiku sa drugog kraja plaže i vezuje pertle. Biće se trgne)

BIĆE: Čekaj malo, pa vi govorite!

ETA: Vlado, još je pod sunčanicom.

BIĆE: A, Vladimir! A vi?

ETA: Eta.

BIĆE: Jelisaveta, a?

ETA: Samo Eta.

BIĆE: Jelisaveta vam lepše stoji.

ETA: A vi ste?

BIĆE: Još ne znam.

VLADIMIR: Izgledate prilično loše.Da vam donesem nešto?

ETA: Vlado!

BIĆE: Odakle?

ETA: Vladimire!

VLADIMIR: Naša kuća je u blizini!

BIĆE: Je li lepa?

VLADIMIR: Prelepa. Letnjikovac sa divnom belom verandom, pravo drvo, borovina, ima i česma, u stvari nije ali mi je tako zovemo, to je crevo koje sipa vodu iz izvora , tu je stablo magnolije, vrt…

ETA: Vladimire!

BIĆE: Uh, baš bi bilo lepo videti je!

VLADIMIR: Hoćete?

ETA: Nećete, još ste umorni!

VLADIMIR: Okej, ja idem po….

BIĆE: Vodu i aspirin.

ETA: Vladimire!

VLADIMIR: Da?

ETA: Bolje bi bilo da ja odem.

VLADIMIR: Da, ali…

ETA: Kažem: ***bilo bi bolje da ja odem*!**

VLADIMIR: Aha! Okej.

(Eta odlazi. Vladimir gleda za njom, zausti nešto da kaže a onda se munjevito dočepa svog lap-topa i počne da kuca)

VLADIMIR: Ovo je dobro. Bravo Vlado, odličan Vlado!

BIĆE: Vaša supruga je baš inspirativna.

VLADIMIR: Jeste inspirativna ali nismo u braku.

BIĆE: Vi ste mnogo stariji od nje.

VLADIMIR: Ako je šest meseci velika razlika.

BIĆE: Jeste. Sami ste rekli.

VLADIMIR: Sam sam rekao, sam sam rekao.Tako je!

BIĆE: Brzo ste posedeli i zborali se za svoje godine ali nije ni čudo Puni ste gneva.

VLADIMIR: Kad me ometaju dok pišem-jesam.

(Biće mu sklopi lap-top. Vladimir se isprva trgne a onda uzme kompjuter)

BIĆE: Niste znali da je nepristojno kuckati u društvu.

(Vladimir rasklopi lap-top i nastavi da tipka)

VLADIMIR: Niste znali da je nepristojno prekidati ljude u radu ili ste i to zaboravili?

(Biće sklopi lap-top)

BIĆE: Kako to da zaboravim? Plašite me se?

VLADIMIR:Otkud vam to?

BIĆE: Stranac u vašem životu, nepredvidljivo biće, nepoznato, može da uradi bilo šta i to onda kad se najmanje nadate.Jel tako?

(Biće se unese Vladimiru u lice i on se odmakne uplašeno)

BIĆE: Bojite se.

VLADIMIR: Da. V ašeg smrada.

(Vladimir rasklopi lap-top)

VLADIMIR: Onda me ostavite na miru.

BIĆE: Kako ste snažni! Samouvereni! Pravi muškarac!

VLADIMIR: S obzirom od koga dolazi kompliment…

BIĆE: Na šta mislite?

VLADIMIR: Ništa. Baš vam hvala.

BIĆE: Nema na čemu. Znate da niste "tough guy".

VLADIMIR: Znam. Nisam mačo.Okej?

(Biće kreće da sklopi ali Vladimir sklopi lap-top pre njega)

VADIMIR: Ali nisam ni šonja.

BIĆE: Tačno. Samo ste rođeni sa ožiljkom.

VLADIMIR: Otkud znate?

BIĆE: S ožiljkom na duši. Kao i Eta.

VLADIMIR: Pa?

BIĆE: Evo ga, hladan, zvaničan, oprezan i stoga pametan Vladimir.

VLADIMIR: Koja je poenta ove priče?

BIĆE: Vi i Eta.Uklapate se.Previše.

VLADIMIR: Previše nalaizirate za nekog ko ima amneziju.

BIĆE: Mislite?

VLADIMIR: Zašto ste poslani ovde?

BIĆE: Eta vam je to rekla, jel' tako?

(Pauza)

BIĆE: Zašto ste se vi zakopali ovde?

VLADIMIR: Mislim da ste prešli granicu.

(Vladimir zagrize ram naočara. Biće mu se primakne i šapne na uho)

BIĆE: Znam vas! Verujte mi, žao mi je što svaki dan prolazite kroz takvu agoniju a hteli bi, nešto sasvim drugo.

VLADIMIR: A šta ja to hoću?

BIĆE: Sad bi, recimo, zapalili cigaru, slatkasti trešnjev pisak na usnama umesto sterilne plastike koju glođete, zamaman miris vam puni nozdrve, pućkate oblake, vi ste parna lokomotiva na Divljem Zapadu! Ali, ona je rekla da je to loše za vas….To, i još mnogo stvari.

VLADIMIR: Mislim da ste stvarno prešli granicu!

BIĆE: Da, i sad sam na vašoj strani!

(Vladimir se nasmeje)

BIĆE: Kad ste poslednji put uradili nešto na svoju ruku?

VLADIMIR: Vas su stvarno žestoko opaučili!

BIĆE: Recite, slobodno!

VLADIMIR: Šta vas briga?

BIĆE: Znači, istina je. Ograničava vas.

VLADIMIR: Ovo nema smisla.

BIĆE: Kako to?

VLADIMIR: Imate amenziju.Ja vam kažem a vi ćete, verovatno, da zaboravite?

BIĆE: Možda a možda i ne.

VLADIMIR:U čemu je onda poenta?

BIĆE: Upravo u tome.

VLADIMIR: Okej, samo tu nema šta da se priča. Potpuno sam slobodan.

(Pauza)

BIĆE: Kad ste poslednji put uradili nešto na svoju ruku?

VLADIMIR: Kad i ona.

BIĆE: Stvarno?

VLADIMIR:Dogovorili smo se tako.

BIĆE: A šta je to bilo?

VLADIMIR: Ja sam se nalio tako da su mi tri dana ispirali želudac a Eta je otišla na bandži-džamping i polomila dva rebra.

BIĆE: Vi je stvarno volite.

VLADIMIR: Ne verujem u stvarnost ali je volim. Mnogo.

BIĆE: Kao nekog drugog ili kao sebe?

VLADIMIR: Molim?

BIĆE: Previše ste slični. Morate se razlikovati ako želite da volite jedno drugo.Morate dati slobodu jedno drugom.

VLADIMIR: Vi ste tamo na pučini imali toliko vremena da ste završili psihologiju? Hoćete da legnem na kauč?Hajde, pitajte me kad sam počeo da piškim u krevet!

(Vladimir leže i teatralno zauzima pozu pacijenta)

BIĆE:Bežite od teme. Sigurno se plašite istine!

VLADIMIR: Nemate vi pojma kako to ide!

BIĆE: Pa, kako to ide?

(Biće zauzima pozu psihijatra sa "beležnikom" i "notesom")

BIĆE: Hajde, recite kako to ide sa istovetnim osobama.

VLADIMIR:Ne preterujte! Mi se potpuno razlikujemo samo smo se dogovorili oko nekih stvari.

BIĆE:Nekih stvari? Oko čega se niste dogovorili?

VLADIMIR: Otkud vam to?

BIĆE: Očito je.

VLADIMIR: I, šta je u tome loše?

BIĆE: Proždraćete jedno drugo.

Dogovori i sporazumi uniformišu. Ljubav nije papirologija.

VLADIMIR: Smešno!

BIĆE: Hanibalizam je smešan?

VLADIMIR: Otkud vi znate šta je ljubav?

BIĆE: Čini mi se da znam.

VLADIMIR: Vama se čini a ja znam!

BIĆE: Vi je stvarno volite?

(Vladimir klimne glavom)

BIĆE: Recite to.

VLADIMIR: Ako to budem stalno ponavljao izgubiće značenje, zar ne?

BIĆE: Eto, konačno si iskren.

VLADIMIR: Ti me ne navodiš na nešto loše, jel' tako?

(Biće mu položi šaku na levi i poljubi ga u desni obraz)

BIĆE: Budalo, ti ništa ne shvataš.

(Biće sedne na drugu stranu pozornice i smeje se a Vladimir zapanjeno ustaje, stavi ruku na obraz, briše ga, trlja dok ne pocrveni. Eta dolazi sa flašom vode i bočicom aspirina. Biće mirno ustaje, uzima iz njenih ruku bočicu sa aspirinima, guta, zaliva to vodom)

BIĆE: Uh, već mi je bolje!Mislim da je vreme da se malo prošetam.

(Biće se zatetura, Eta ga refleksno pridrži.Kad shvati da ga grčevito drži, Eta se izmakne)

BIĆE: Ne brinite, neću ja daleko.

ETA: Ostanite, stvarno loše izgledate.

BIĆE: Neka, da vam ne smetam.

ETA: Ne smetate.

BIĆE: Biću tu, u okolini.

(Biće odlazi)

VLADIMIR: Sumanuto, potpuno sumanuto.

ETA: Vlado, šta je to bilo?

VLADIMIR: Ne želiš da znaš!

ETA: Vlado!

VLADIMIR: Ovde se dešavaju neke stvari koje ne razumem.

ETA: Prevedi to na normalan jezik.

VLADIMIR: Možda ona moja ideja iz priče ipak nije loša!

ETA:Ne misliš to stvarno.

VLADIMIR: Ne. Ali, hipotetički zvuči dosta zanimljivo, zar ne?

ETA: Vlado, ne izbegavaj temu.

VLADIMIR: Kaže da smo previše slični i da smo u opasnosti da se meljusobno pobijemo.

ETA: Blesavo!

VLADIMIR: To ti je blesavo? A to što je pokušala da me okrene protiv tebe?
I to ti je blesavo?

ETA: Ma, to je je smešno! Kako može da te okrene protiv mene ako ti to ne želiš.

(Pauza)

ETA: Ti to ne želiš?

VLADIMIR: Ne! Naravno da ne, šta ti je? Pokušala je ali nije uspela, to je sve.

ETA: To je sve?

VLADIMIR: Da, to je sve. Slušaj, ja sam nešto razmišljao i bilo bi dobro da nađemo taj čamac kojim je došla, strpamo ga u njega i otisnemo je u tri pizde materine!

ETA: Vladimire, nisi mi sve rekao.

VLADIMIR: A ako neće ima da je zakopamo u jebenom pesku pa nek je kornjače otkopaju kad dođu da legu jebena jaja!

ETA: Vlado, nešto si mi preskočio! Znam kakav si!

VLADIMIR: Jeste, preterujem! Daćemo joj vode i klopu da joj se nađe za par dana pa nek otplovi odavde do nekog drugog kurčevnog ostrva!

ETA: Vlado, ne foliraj se! Uvek psuješ kad zaobilaziš temu!

(Pauza)

ETA: Hajde, reci šta je bilo.

VLADIMIR: Poljubila me.

ETA: Misliš: poljubilo te?

VLADIMIR: Poljubilo. Nisam hteo.

ETA: Aha.

VLADIMIR: I nisam dao povoda.

ETA: Ali, eto, dogodilo se.

VLADIMIR: Da.

ETA: Skote!

(Eta krene na njega, Vladimir je uhvati za ruku)

ETA: Nije trebalo da mi to kažeš.

VLADIMIR: Rekli smo da se nećemo lagati.

ETA: Rekli smo i da nećemo pričati o onome što je očigledno.

VLADIMIR: Čekaj!

ETA: Znaš da sam vas videla a ti mi još ponavljaš celu priču!

VLADIMIR: Šta da radim?

ETA: Šta da radiš?Muško si! Slaži!

VLADIMIR: Izvini, ubuduće ću lagati k'o pas.

(Eta ustaje)

ETA: Iskopaću ti oči!

(Pauza)

VLADIMIR: Htela si da me udariš.

ETA: Bar nisam htela da te ubijem zbog toga što želiš da spavaš s tim stvorom.

VLADIMIR: Kako možeš?

ETA: Zato i hoćeš da ga ubiješ: plašiš se iskušenja.Ovako ga lepo ubiješ i miran si, tvoje perverzije su zakopane s njim.

VLADIMIR: To je glupost! A i on je ona, definitivno!

ETA: O, to mnogo menja! Možda si ubica ali si bar strejt!

VLADIMIR: Ubila bi je, zar ne?

ETA: Zašto?

VLADIMIR: Ljubomorna si!

ETA: Nisam!

VLADIMIR: Slušaj, ako treba da ti dokažem,dokazaću ti!

ETA: Šta ćeš mi dokazati? Šta?

VLADIMIR: Svoju ljubav.

(Pauza. Ljube se)

ETA: Ti si uvek pazio šta govorim, jel tako?

VLADIMIR: Da. Reci.

ETA: E pa slušaj me i sad slušaj me dobro: nećeš ga ubiti, kapiraš?

VLADIMIR: Tvog budućeg švalera?Neću. Za sad.

(Vladimir se nasmeje. Eta mu lupi šamar)

VLADIMIR: Šta je? Šalio sam se.

(Pauza. Vladimir pređe lagano prstom od njenog čela do grudi. Ljube se i grle kao da će rastrgnuti jedno drugo)

ETA: Nećemo se svađati.

VLADIMIR: Nećemo.

ETA: Šta je rekao?

VLADIMIR: Kaže da se premalo razlikujemo.

ETA: On želi da nas izludi!

VLADIMIR: Ne znam.

ETA: Ne znaš?

VLADIMIR: Ne znam da li nam želi zlo.

ETA: Ti veruješ tipovima koji te ljube? Maločas si hteo da ga ubijemo.

VLADIMIR: U afektu.

ETA: Znam te, ubio bi!

(Pauza)

ETA: Jel onda i ljubav prema meni bila u afektu?

VLADIMIR:Nije, znaš da sam iskren.

ETA: Kako si onda hteo da njegovom glavom potvrdiš ljubav?

VLADIMIR: Mogu i sad, ako hoćeš.

ETA: Ali radije ne bi.

VLADIMIR:

ETA: Više veruješ tipovima koji te ljube nego meni. Strašno!

VLADIMIR: Nisam siguran da je tip i poljubilo me u obraz.

ETA: Velika razlika!

VLADIMIR: Veruj mi, Eta, nešto me tera da pomislim da ne smemo da povredimo to biće. Ne smemo, shvataš?

ETA: Kad si to shvatio? Kad te popalilo?

(Pauza)

VLADIMIR: Ti hoćeš da poništimo dogovor?

ETA: A šta ti hoćeš? Da krešeš oboje?

VLADIMIR: Posesivna kučko!

(Pauza. Vladimir je odgurne)

ETA: Da znaš, mogli bi i da poništimo dogovor!

VLADIMIR: Pa, hajde, ubij je! Neću te zadržavati!

ETA: Ubij je ti.

VLADIMIR: Ne, ti! Ja neću!

(Pauza)

ETA: E neću ni ja.

(Vladimir seda i otvara lap-top. Tipka. Eta se igra sa teškim kamenom)

ETA: Nećeš završiti svoju priču.

VLADIMIR: Pa šta? Nećeš ni ti svoju.

(Pauza)

VLADIMIR: Hajde, zvekni me tom stenčugom u glavu i završimo s tim.

(Eta priđe Vladimiru sa kamenom u šaci. On se blago strese. Ona sedne pored njega i spusti kamen na zemlju. Poljubi ga)

ETA: Možda bi trebalo da počnemo novu priču. Ali, prvo moramo da eliminišemo staru.

VLADIMIR: Kako to misliš?

ETA: Možda bi trebalo da nekoga izbrišemo iz stare.

VLADIMIR: Hoćeš da završiš ovu priču?

ETA: Da.

VLADIMIR: Hoćeš da brišeš?Nešto ili nekoga?

ETA: A šta ti misliš?

VLADIMIR: Ti je završavaj!Bez mene!

(Vlada sklapa lap-top i ustaje. Eta ga uhvati za mišicu i podigne ruku u kojoj je kamen, visoko, a onda pusti kamen koji tupo udari o tle)

ETA: Vlado, nisam mislila!

VLADIMIR:Govori ti to nekom drugom a ne meni!

ETA: Stvarno nisam!

VLADIMIR: Prvo si me udarila a sad hoćeš i da me ubiješ!

ETA: Nije tačno! Znaš da mi trebaš!

VLADIMIR: Za šta ti trebam? Slušaj, ako hoćeš da se okupaš u krvi ti samo izvoli! I ne zovi me kad bude trebalo da se lešina odgura u more!

(Vladimir odlazi)

ETA: E, Vlado, ponesi i moj lap-top kad već ideš!

(Vladimir ljutito uzima njen komp)

ETA: Razumem te. Lakše je da budeš saučesnik.

VLADIMIR: Nisam saučesnik. Ja samo ne mogu da te sprečim.

ETA: Zašto ne? Ja sam luda, ja sam ubica! Ubiću i tebe, pederčino! Hajde, udri!

VLADIMIR: Neću.

ETA: Zato što me kao kao voliš?

VLADIMIR: Zato što te volim.

ETA: Baš lepo od tebe.A ako ono bude jače i ubije me?

VLADIMIR: Onda ću da ga ubijem.

ETA: Baš si plemenit.

VLADIMIR: Eno ga, dolazi.Ti vidi šta ćeš.

(Vladimir krene. Eta ga zaustavi)

ETA: Misliš da ću se s tim boriti za tebe?

VLADIMIR: Niko se neće boriti.

ETA: Hoćeš da me se otarasiš? To hoćeš?

VLADIMIR: Jebi se, srce!

(Vladimir odlazi. Eta zausti da nešto kaže i odustane. Dolazi Biće. Vladimir ga u odlasku zakači ramenom.)

BIĆE: Hvala za lek. Sad mi je mnogo bolje. A i šetnja mi je prijala.

(Biće radosno poskoči par puta)

BIĆE: Ne mogu da poverujem da stojim na nečem stabilnom. Nečem što se ne pomera.

(Biće skida cipele i istresa pesak. Jedna čarapa je crvena, druga plava. Eta podiže kamen za zemlje, prilazi Biću s leđa, držeći kamen obema rukama, a onda zastane i baci kamen u stranu. Biće se okrene)

ETA: Jesi li sad srećan?

BIĆE: Srećan?

ETA: Pusti ga.

BIĆE: Njega ili tebe?

ETA: Odakle ti takvo samopouzdanje?

BIĆE: Nemam ja samopouzdanje nego ti sumnjaš u sebe.

ETA: Duhovito.

BIĆE: Zašto ste došli ovde?

ETA: Zašto te to zanima?

BIĆE: Plašiš me se?

ETA: Tebe?

BIĆE: Ako misliš da ti ne mogu ništa ti reci.

ETA: Smetali su nam.

BIĆE: Ko?

ETA: Ko ne? Mešali su se.

BIĆE: Dugo si na Suncu. Lice ti je kao napukla ljuska jajeta.

ETA: Kakve to veze ima s našim razgovorom?

BIĆE: Čini se da ćeš pući svakog trena i potopiti celo ostrvo.

ETA: Zašto bih to uradila?

BIĆE: Zašto? Pa da, sve ovo je tvoja ideja. Momci sanjaju da su Robinzoni a devojke Mister Savršenog i sebe u ostrvskom raju.

ETA: Moj Robinzon se nije bunio.

BIĆE: A kako je mogao?

ETA: Jel' ti to pokušavaš nešto?

BIĆE: Nije bitno i ako pokušavam. Sigurna si da nećeš nasesti, jel'tako?

Ti ga nikad ne bi izneverila,a?

(Biće napravi kolut prema Eti i iskezi se. Kleči pred njom)

BIĆE: I sad ste srećni?

ETA: Da.

BIĆE: A pre niste bili? .

(Pauza)

ETA: Šta hoćeš?

BIĆE: Da te usrećim.

(Eta se smeje)

ETA: Ti si baš entuzijasta.

(Eta se nagne prema Biću sa rukama na kukvoima, pomalo mazno)

ETA: Hoćeš da me usrećiš? Gubi se odavde!

(Biće uzme njenu ruku i poljubi je. Pauza)

ETA: Slušaj, ja shvatam da si zagoreo nakon toliko dana na pučini ali ne opravdavam ovakav pristup. U stvari, ne opravdavam bilo kakav pristup.

(Biće ustaje i stegne Etinu ruku)

BIĆE: Predivna si ali to ne shvataš.

(Eta se blago zaklati. Eta.krene da dodirne kosu Bića ali zastane na pola puta)

BIĆE: O čemu se radi u tvojoj priči?

ETA: Otkud znaš za moju priču?

BIĆE: Eto.

ETA: To nije priča.

BIĆE: Onda je nemaš.

ETA:Nemam. U stvari, imam.

BIĆE: A to je?

ETA: On zna. Rekla sam mu, kroz šalu.

BIĆE: Da?

ETA: Pišemo istu priču, od početka.

BIĆE: A gde je tu tvoja, samo tvoja priča?

ETA: Vlada je bio u pravu. Ti samo želiš da nas zavadiš.

BIĆE: Nisam ovde zbog toga.

ETA: A zbog čega si ovde? (ironično) Izvini, kako možeš znati! Amnezija, jel tako?

BIĆE: Uzalud bežiš. Nema njegove, nema tvoje priče. Šta postoji?

ETA: Ti nas ne poznaješ! Utuvi to već jednom u tu tvoju zaboravnu glavu!

(Biće imitira da stavlja loevak na glavu i sipa tečnost sebi u glavu. Zaklokoće i štucne)

BIĆE: Pokušao sam ali ne ide. Sve je puno.

ETA: Zašto ti ja ovo govorim?

BIĆE: Treba ti neko treći. Kao i njemu.

ETA: Nama niko ne treba!

BIĆE: Treba!!!

ETA: Za šta?

BIĆE: Ne govorite sve jedno drugom a nekome morate.

(Eta snažno, grčevito stegne ruku Bića)

BIĆE: Ovo nije Vladina ruka.

ETA: A?

BIĆE: Prsti se lome iz strasti, ne iz ljubavi.

ETA: Jednom ćeš mi objasniti kako sve to znaš.

BIĆE: Šta to?

ETA: Znaš ti.

(Pauza)

ETA: Ti to ne razumeš.Morala sam, jer ga želim. Izgledao je tako nadmeno.

BIĆE: I zato si ga lomila, malo-pomalo.

ETA: Da.

BIĆE: I sad više nije zanimljiv.

ETA: Jeste. Samo je pre bio i klinac i čovek a sad je samo klinac.

BIĆE: A ti si samo klinka.

ETA: Ne, nisam. To je sigurno.

BIĆE: Ne treba slomiti. Ne treba popustiti.

(Biće pušta njenu šaku. Ustaje. Podižu šake, oslanjaju samo vrhove dlanova, jedan uz drugi. Mali je razmak između njihovih tela)

BIĆE: Treba se prepustiti.

(Eta se zaklati prema Biću. Biće je poljubi, u čelo. Biće se odmakne a Eta i dalje stoji sa do pola podignutim rukama u vazduhu. Vladimir dolazi sa cvetom u ruci. Spusti ga. Krene na Biće, zamahne pesnicom. Biće pada, štiteći lice rukama. Vladimir stane, pretećі, iznad njega. Biće ponovo ustaje i Vladimir ga udari svom snagom. Biće se skljoka bez reči na tle. Vladimir sedne Biću na grudi i počne nemilice da ga pesniči)

ETA: Nemoj!

VADIMIR: Nisam ni hteo.

ETA: Pa šta si onda hteo s ovim?

VLADIMIR: Da malo zaplašim.

(Vladimir ustaje)

ETA: Plašiš se?

VLADIMIR: Čega? Ovoga?

ETA: Da, ovoga. Usrao si se!

VLADIMIR: Kučko!

(Vladimir šutne Biće u glavu. Biće se strese)

ETA: Ovaj udarac je bio namenjen meni!

VLADIMIR: Nije!

ETA: Kako da ne, baš ti verujem!

(Eta se sagne, opipava Biću puls)

ETA: Ubio si ga!

VLADIMIR: To si i htela. Jel' tako?

ETA: Kako možeš da budeš tako hladan?

VLADIMIR: To nije on i nije ona. Nema rod, nema poreklo, nema pol, nema jebenu kreditnu karticu. To, znači, ne postoji. To, znači, treba ubiti jer, ako ne postoji, onda je sigurno mrtvo.

ETA:Čuješ li ti sebe?

VLADIMIR:Čuješ li ti?Ti si tražila dogovor, ti si ga poništila, pa ponovo stvorila ! Ti si htela da ubiješ ziheraški,onako, za svaki slučaj, a ja da okrvavim ruke.

ETA: Ti si ubio!

(Pauza)

VLADIMIR: A šta misliš zašto? Jeste, iz ljubomore! Jesi li sad zadovoljna?

ETA:Nisam!Imamo leš tu! U stvari, ti imaš!

VLADIMIR: Ja imam, jel'tako?Ja?!

ETA: Nemoj!

VLADIMIR: Preklinješ a maločas si htela da se tucaš sa cirkuskom nakazom?

(Vladimir pojuri prema njoj . Eta beži ali su joj noge teške i trči sporo. Ukopa se, pokrivši lice rukama. Vladimir je zgrabi za ramena a zatim sklizne na pod, zagrlivši je oko struka. Drhte. Pauza. Eta se privije uz njega, sklizne do njega na pod)

ETA: Rekla sam ali to nisam mislila.

VLADIMIR: I rekla si i mislila.

ETA: Nisam.

(Pauza)

ETA: Šta sad imamo?Šta?!

VLADIMIR: Imamo priču. Seti se.

ETA: Neko je ovde mrtav!

VLADIMIR: Nije uzalud.

ETA: Šta?

VLADIMIR: Seti se priče: ostala je samo jedna tajna da se podeli.

ETA: I sad je imamo.

VLADIMIR: Da, sad je imamo.

ETA: Kako smo mogli da ga pustimo?

VLADIMIR: Samo je krivo kad je došlo ovde.

ETA: Mi ga nismo zvali.

VLADIMIR: Ni dozivali.

ETA: Prizivali.

VLADIMIR:Nismo.

ETA: Ne.

(Pauza)

ETA: Znaš,ovo je naša tajna.

VLADIMIR: Najveća.

(Pogledaju se i počnu da se miluju. Eta skida Vladimiru majicu. Strese se noga Bića)

ETA: Još je živ!

VLADIMIR: To je sigurno neki post mortem refleks.

(Pauza. Noga se ponovo pomeri)

ETA: Šta sad kažeš, doktore?

VLADIMIR:Umreće.

ETA: Da ga dokusurimo?

VLADIMIR: Može ono da umre i bez naše pomoći.

(Pauza)

VLADIMIR: Šta ja to pričam?! Nisam ni hteo da ga ubijem a vidi me sad!

ETA: Gde je sad tajna, doktore?

VLADIMIR: Tajna, kakva tajna? Slušaj, idemo po lekovi. Trebaju nam lekovi, zavoji, ceo komplet hitne pomoći…

ETA:Tajnu si zaboravio. A mene?

VLADIMIR: Nisam.

(Pauza)

VLADIMIR: Idem ja.

(Vladimir krene, Eta ga uhvati za ruku)

ETA: Jesi li siguran?

VLADIMIR: U šta?

ETA: Kad se probudi, šta misliš šta će uraditi?!

VLADIMIR: Misliš na to?

ETA: Da.

VLADIMIR: Objasnićemo.

ETA: Da li će razumeti?

VLADIMIR: Ako ne shvati…

(Vladimir napravi pokret kao da davi nekog. Eta ga gleda, zgrožena)

VLADIMIR: Zezam se!

ETA:Nemoj! Šta ćemo s tim?

VLADIMIR: Bićemo zajedno.Šta god da bude.

ETA: A to?

VLADIMIR: To će biti samo kao što je ostatak sveta sam.

ETA: Svi,sem tebe i mene.

VLADIMIR: Svi sem nas.

ETA: Da zapečatimo dogovor?

VLADIMIR: Da zapečatimo.

(Vladimir pređe kažiprstom preko njenog čela i grudi. Poljubi je. Ona poljubi njegov ožiljak. Vladimir ustane)

VLADIMIR: Pazi ga, ja dolazim odmah.

(Vladimir otrčava. Eta zagleda BićeVladimir se vrati nazad i brzo poljubi Etu)

VLADIMIR: Znaš da te volim?Ti i ja Eta, ti i ja!

(Vladimir otrčava)

ETA: Nema trećeg?!

(Pauza.Eta priđe Biću, gurne ga par puta. Prilazi kamenu, uzima ga u ruku a onda zastane, oklevajući, na metar od Bića. Pauza. Zamahne, udari. Tup udarac. Eta zuri pred sebe. Počne da se trese celim telom a onda zamahne još jednom. Kamen joj ispadne iz drhtavih ruku. Počne panično da briše ruke o telo, namešta nabore na odeći a onda pročisti grlo)

ETA: Vlado, dolazim i ja!!!

(Eta otrčava. Biće se strese. Ustaje i tromo se okreće oko sebe. Spušta šaku na svoju usnu i s nje skida krv)

BIĆE: Krv! Vidim je svaki put kad se probudim! Toga se jedino sećam, bola i krvi! Podsetnik za velike greške: još jedna pogrešna zemlja, još jedno pogrešno more, još jedno pogrešno ostrvo, još jedna pogrešna obala! Na drugu obalu, na drugu obalu!

(Biće odlazi sa scene. Dolaze Eta i Vladimir sa torbicom sa crvenim krstom na njoj. Drže se za ruke)

VLADIMIR: Gde li je nestalo?

ETA: Eno ga!

VLADIMIR: Gde?

ETA: Tamo. Zaronilo je ispod talasa.

VLADIMIR Isplivalo je.

ETA: Kuda će?

VLADIMIR: Ne znam. Negde.

ETA: Bez čamca?

VLADIMIR: Bez čamca.

ETA: Ne vidim ga više.

VLADIMIR: Ni ja.

(Istovremeno raspletu prste. Mrak)

/KRAJ/